

златен ятаган на пояс,
от чисто злато паласки
и двойки пъстри пищови —
не можеш да ги познаеш
кой им е юнак войвода!

Отначало дружината обикаля из балкана, но по-сетне се спуска към полския район. Действията ѝ били познати на султана от с. Мусукоджалий (Гълъбинци — Ямболски окръг). Дружината се укрива и на Бакаджика. После се спуска на юг и достига до Мраморно море в околностите на Силиврия и Ергели. Там той напада сълтански чифлик, взема 15 кесии пари, 40 чифта цървули, 40 ризи, 40 чеврета и заложници. Ето защо през април 1804 г. е издадена сълтанска заповед за преследването му.

Напразни са заповедите на султана. Дълги години още дружината на Кара Танас обикаля Югоизточна България и е закрила на населението. Той дочаква идването на руските войски на Дибич Задбалкански. Влиза във връзка с Георги Мамарчев, съчувствува на опита му да вдигне въстание. При преселването на жеравненци с дружината си охранява кервана на преселниците. С преселниците той остава някъде в Добруджа и се изгубва, но продължава да живее в народното съзнание чрез хубавите народни песни.

ЦОНЮ ВОЙВОДА

Един от най-прочутите войводи, действуващи из Сливенския край, е Цоню войвода. За него говорят освен преданията и народните песни, но и такива автори като Каниц и Иречек. Иречек дори го нарича „по-известен от прочутите Алтънълъ Стоян, Кара Танас и Злати Кокарчоолу“.

Цоню войвода е роден в края на XVIII в. в с. Драгоданово, Сливенско. Жителите на това село се отличавали с непокорство спрямо турската власт. Тук са родени Вълю Петрунов — отмъстител на турците, Колю Брадата — хайдутин, който в някои случаи се смесва с Цоню войвода, Стойчо Петров — сподвижник на Панайот Хитов и др.